Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8209
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

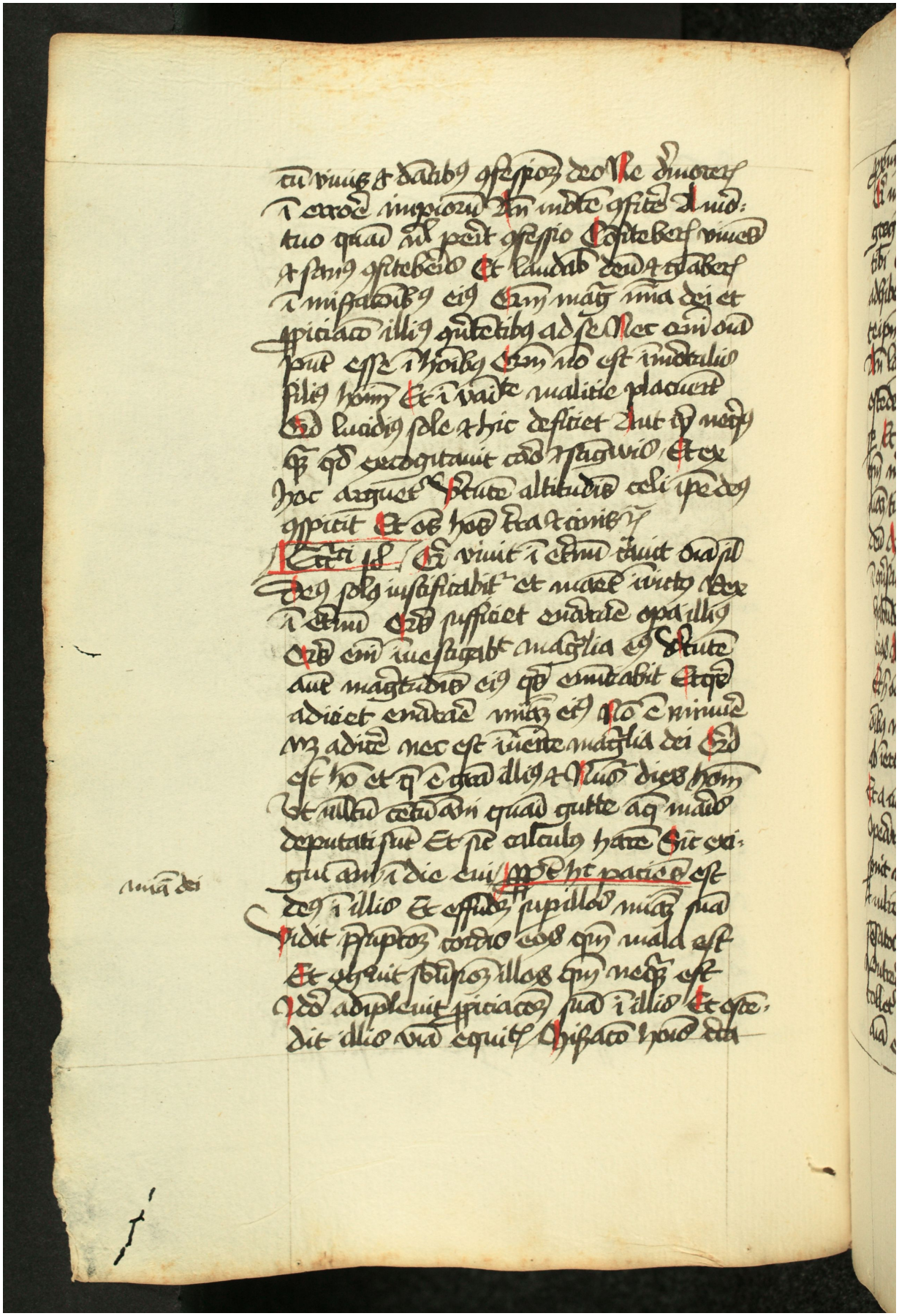

tu viuis & dabis ei spiritum deo sic dimittet
i corde impiorum tam multe spiritus d nid:
tuo quam nil petit spiritus Confitebitur viuens
& sanus spiritebeio Et laudabit deum & qui habet
i misericordia eius Cum magna anima dei et
spiritato illius qui tibi ad se ser cum dum
poterit esse i hominibus tam no est in mortalium
filiis homo Et i vanitate malitie placuerit
sed luminis sole & hic desiuet aut ipse nesciet
ipse quod cogitauit cum magnificat Et ex
hoc arguet scriptura altitudine celi ipse deus
spiritat Et os hoc tra & canis
Et ps. Qui viuit i eternum creauit omnia simul
deus solus iustificabit et nemo iuste dex
i eternum Quod sufficiet enarrare opera illius
Quis enim inuestigabit magnalia eius Scriptura
aut magnitudine eius quis enumerabit Etque
adiecit enarrare numeri eius Ecce c minuit
m adiecit nec est iuste magnalia dei sed
est ho et q c quod dilig & sunt dies hom
et nullus certum cum quam gutte ag mare
deputati sunt Et sic calculo hanc sic ex:
gue cum i die eius ipse ht pacis est
deus i illio Et effudit pupillos mirat sua
fidit principes corde eos qui mala est
Et elegit stultos illos qui nesciit est
sed adipleuit spiritato sua i illio Et ope:
dit illio vna equitis Christo hoc dei

anima dei